

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

64 **BESCHIKKING** van de Minister van Justitie van 14 februari 1966, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Coördinatiewet Sociale Verzekering, zoals deze met inachtneming van de daarin aangebrachte wijzigingen thans luidt.

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel XII van de wet van 30 juli 1965, Stb. 347;

Besluit,

de tekst van de Coördinatiewet Sociale Verzekering, zoals deze met inachtneming van de daarin aangebrachte wijzigingen thans luidt, in het *Staatsblad* te plaatsen als bijlage van deze beschikking.

's-Gravenhage, 14 februari 1966.

De Minister voornoemd,
SAMKALDEN.

Uitgegeven de tweeëntwintigste februari 1966.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

Tekst van de Coördinatiewet Sociale Verzekering, zoals deze wet laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 30 juli 1965, Stb. 347

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet verstaat onder:

- a. „Onze Minister”: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;
- b. „Sociale Verzekeringsraad”: de Sociale Verzekeringsraad, bedoeld in Hoofdstuk III van de Organisatiewet Sociale Verzekering;
- c. „uitvoeringsorgaan”: het bij of krachtens de Organisatiewet Sociale Verzekering, de Wet op de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid, Stb. 1933, no. 598, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en Hoofdstuk III van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen aangewezen uitvoeringsorgaan; ten aanzien van de Ziekenfondswet wordt onder uitvoeringsorgaan verstaan de bedrijfsvereniging, waarbij de werkgever ingevolge de bepalingen der Organisatiewet Sociale Verzekering voor de betrokken werknemers aangesloten is of zou zijn, indien zij verzekerd waren overeenkomstig de Ziektewet.

Artikel 2. Deze wet verstaat onder „werknemer”:

- a. voor de toepassing van de Ongevallenwet 1921: de werkmans in de zin van die wet;
- b. voor de toepassing van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922: de arbeider in de zin van die wet;
- c. voor de toepassing van de Ziektewet: de verzekerde ingevolge die wet;
- d. (vervallen);
- e. voor de toepassing van de Werkloosheidswet: de werknemer in de zin van die wet;
- f. voor de toepassing van de Ziekenfondswet: de verzekerde bedoeld in § 1 van het Tweede Hoofdstuk dier wet, voor zover te zijnen aanzien geen afwijkende bepalingen gelden op grond van het zesde lid van artikel 15 of artikel 18 dier wet;
- g. voor de toepassing van Hoofdstuk III van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen: de werknemer in de zin van artikel 30 van die wet.

Artikel 3. Deze wet verstaat onder „werkgever”:

- a. voor de toepassing van de Ongevallenwet 1921: de werkgever in de zin van die wet;
- b. voor de toepassing van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922: de werkgever in de zin van die wet;
- c. voor de toepassing van de Ziektewet: de werkgever in de zin van die wet;
- d. (vervallen);
- e. voor de toepassing van de Werkloosheidswet: de werkgever in de zin van die wet;
- f. voor de toepassing van de Ziekenfondswet: de werkgever in de zin van het derde lid van artikel 5 dier wet;
- g. voor de toepassing van Hoofdstuk III van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen: de werkgever in de zin van artikel 31 van die wet.

§ 2. Van het loon

Artikel 4. 1. Loon is al hetgeen uit een dienstbetrekking wordt genoten.

2. Tot het loon behoren aanspraken om na verloop van tijd of onder een voorwaarde een of meer uitkeringen of verstrekkingen te ontvangen, voor zover zij niet worden gedekt door stortingen van de werknemer.

Artikel 5. Loon wordt beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop het:

- a. betaald of verrekend is, ter beschikking van de werknemer is gesteld of rentedragend is geworden, dan wel
- b. vorderbaar en tevens inbaar is geworden.

Artikel 6. 1. Tot het loon behoren niet:

- a. aanspraken, die berusten op een pensioenregeling;
- b. aanspraken ingevolge sociale verzekeringswetten;
- c. aanspraken, die naar aard en strekking overeenkomen met aanspraken, als bedoeld zijn onder letter b, tenzij het betreft een aanspraak op kinderbijslag anders dan ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden;
- d. uitkeringen en verstrekkingen ingevolge een aanspraak, die tot het loon behoort;
- e. uitkeringen en verstrekkingen ingevolge sociale verzekeringswetten;
- f. kinderbijslagen ingevolge de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10 der Kinderbijslagwet voor loontrekkenden;
- g. periodieke uitkeringen, die naar aard en strekking overeenkomen met uitkeringen ingevolge de Ziektewet, de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of de Zeeongevallenwet 1919;
- h. uitkeringen in geval van onvrijwillige werkloosheid aan personen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder a, b en c, van de Werkloosheidswet;
- i. uitkeringen ingevolge een pensioenregeling;
- j. uitkeringen over tijdvakken, waarin de werknemer geen arbeid verricht, indien die uitkeringen minder bedragen dan de helft van zijn normale loon;
- k. vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten, die de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking heeft te maken;
- l. op het loon ingehouden verplichte bijdragen ingevolge een pensioenregeling;

m. uitkeringen en aanspraken op uitkeringen ingevolge een spaarregeling, voor zover die uitkeringen over ieder kalenderjaar waarin de werknemer overeenkomstig die regeling heeft gespaard, niet meer bedragen dan f 390. ¹⁾

2. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, bepalen, dat eveneens niet tot het loon behoren:

a. andere aanspraken dan die welke bedoeld zijn in het eerste lid, onder letter *a*, *b* of *c*, indien zulks tot vergemakkelijking van de heffing van de premie kan leiden;

b. uitkeringen, die niet tot het normale regelmatig verstrekte loon behoren, zoals gratificaties ter gelegenheid van verjaardagen en van jubilea en andere dergelijke voordelen, mits zij van betrekkelijk geringe betekenis zijn;

c. uitkeringen en verstrekkingen tot dekking van bijzondere kosten van de werknemer ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling of sterfgeval;

d. uitkeringen tot dekking van de kosten van een opleiding of studie voor een beroep van de werknemer, alsmede verstrekkingen ten behoeve van zodanige opleiding of studie;

e. uitkeringen door derden, die niet voor een belangrijk deel door de werkgever worden bekostigd.

3. Voor de toepassing van deze wet wordt onder pensioenregeling verstaan:

a. een regeling, die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten doel heeft de verzorging van werknemers en gewezen werknemers bij invaliditeit en ouderdom en de verzorging van hun echtgenoten en van hun minderjarige kinderen en pleegkinderen, een en ander door middel van pensioen dat niet uitgaat boven hetgeen naar maatschappelijke opvattingen, mede in verband met diensttijd en genoten beloning, redelijk moet worden geacht;

b. een regeling, die door Onze Minister als zodanig is aangewezen.

4. Onder spaarregeling wordt verstaan een regeling — niet zijnde een pensioenregeling —, die ten doel heeft de bevordering van duurzaam bezit van werknemers:

a. door middel van besparingen van werknemers welke door hun werkgever zijn ingehouden en van uitkeringen welke door hun werkgever naar gelang van die besparingen worden gedaan (premiespaarregeling), of

b. door middel van uitkeringen door de werkgever naar gelang van zijn winst of van aan anderen toekomende winstuitkeringen (winstdelingsspaarregeling),

een en ander mits de regeling voldoet aan het bepaalde in het vijfde of zesde lid alsmede aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regelen.

5. Om als premiespaarregeling te worden aangemerkt mag een regeling slechts voorzien in:

a. uitkeringen van niet meer dan de helft van de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste vier kalenderjaren niet zijn opgenomen of deze op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze zijn besteed;

b. uitkeringen van niet meer dan de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste zeven kalenderjaren niet zijn opgenomen;

c. uitkeringen van niet meer dan het dubbele van de besparingen van de werknemer ingeval deze gedurende ten minste tien kalenderjaren niet zijn opgenomen alsmede ingeval zij op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze ten behoeve van onroerende zaken zijn besteed en de uitkeringen uitsluitend op die wijze daartoe kunnen worden besteed.

6. Een winstdelingsregeling wordt slechts als spaarregeling aangemerkt voor zover de uitkeringen ingevolge de regeling dan wel ingevolge een overeenkomstig de regeling afgelegde, schriftelijke, voor de uitkeringen over ten minste vijf achtereenvolgende jaren geldende, onherroepelijke verklaring van de werknemer uitsluitend op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze kunnen worden genoten.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen:

a. regelingen als spaarregeling worden aangewezen, ook indien zij niet geheel voldoen aan de in het vierde, vijfde en zesde lid gestelde vereisten;

b. regelingen als spaarregeling worden uitgesloten, ingeval zij niet dienstbaar zijn aan de bevordering van duurzaam bezit van werknemers in voldoende brede kring of bij herhaling niet worden nageleefd alsmede ingeval omtrent de uitvoering daarvan geen administratie wordt gevoerd waaruit duidelijk blijkt dat aan de vereisten voor vrijstelling is voldaan;

c. regelen worden gesteld ter verzekering van het heffen van premies over uitbetalingen, welke in afwijking van de spaarregeling aan de werknemer worden gedaan.

8. Onze Minister kan, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, regelen geven naar welke wordt beoordeeld in hoeverre vergoedingen geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten als bedoeld zijn in het eerste lid, letter *k*.

Artikel 7. 1. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, regelen geven nopens het bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden, dat in bepaalde gevallen of groepen van gevallen geacht wordt te zijn genoten.

2. De Sociale Verzekeringsraad kan, onder goedkeuring van Onze Minister, eveneens bepalen, dat een bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden niet tot het loon behoort.

Artikel 8. 1. Niet in geld genoten loon wordt in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economisch verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat, indien het niet mogelijk of niet gebruikelijk is dat loon te gelde te maken, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.

2. Onze Minister kan, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, nadere regelen geven nopens de waardering van aanspraken en van ander niet in geld genoten loon.

Artikel 9. 1. Bij de berekening van het loon, waarnaar de premies ingevolge de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, de Ziektewet, de Werkloosheidswet, de Ziekenfondswet en de Interimwet invaliditeitsrentetrekken worden geheven, blijft het loon, dat bij dezelfde werkgever meer heeft bedragen dan het bedrag, dat wordt verkregen door vermenigvuldiging van een bij algemene maatregel van bestuur te bepalen bedrag met het aantal dagen van het premiebetalingstijdvak, waarover de werknemer loon heeft genoten, voor dat meerdere buiten aanmerking. Indien de werknemer uitsluitend als gevolg van ploegendienst op een geringer aantal dagen arbeid verrichtte dan het normale aantal werkdagen, wordt hij geacht over het tijdvak, waarin hij in ploegendienst werkzaam was, over het normale aantal werkdagen loon te hebben genoten.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid wordt:

a. als een dag, waarover loon is genoten, tevens beschouwd een dag, waarop de werknemer niet heeft gewerkt doordat voor hem een werktijdregeling gold, krachtens welke een normale werkweek van gemiddeld minder dan 6 dagen van toepassing was;

b. het aantal dagen, waarover de werknemer gemiddeld per werkweek loon heeft genoten, geacht niet meer dan 6 te bedragen.

3. Volgens door Onze Minister, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, te stellen regelen kan, met afwijking van het bepaalde in het eerste lid, het aldaar bedoelde bij algemene maatregel van bestuur te bepalen bedrag, op verzoek van de werkgever door het uitvoeringsorgaan worden verhoogd door vermenigvuldiging met 6/5, indien voor één of meer in dienst van de werkgever zijnde werknemers een werktijdregeling geldt, krachtens welke een normale werkweek van gemiddeld minder

¹⁾ Bij de wet van 2 december 1965, Stb. 570, gewijzigd in f 500.

dan 6 dagen van toepassing is. Indien de bedoelde werktijd-regeling slechts gedurende een gedeelte van het premiebetalingstijdvak geldt, kan het verzoek van de werkgever slechts voor dit gedeelte worden ingewilligd. Dit gedeelte en het overige gedeelte van het premiebetalingstijdvak worden voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid als twee afzonderlijke premiebetalingstijdvakken aangemerkt.

4. Indien het derde lid wordt toegepast, wordt met uitsluiting van het bepaalde in het tweede lid:

a. de werknemer geacht over een werkweek, waarin hij uitsluitend werkzaam was op dagen, waarover de voor hem normale werktijd wordt verdeeld, over ten hoogste 5 dagen loon te hebben genoten;

b. het aantal dagen, waarover de werknemer gemiddeld per werkweek loon heeft genoten, geacht niet meer dan 5 te bedragen.

5. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige leden wordt arbeid, in een aaneengesloten nachtdienst op twee dagen verricht, gerekend als arbeid op één dag.

6. Onze Minister kan, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, regelen stellen, volgens welke ten aanzien van bepaalde groepen van werknemers verschuldigde premies worden geheven naar de grondslag van het bedrag, waarnaar de uitkering ingevolge een daarbij aan te wijzen wet wordt vastgesteld.

7. Onze Minister kan, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, nadere regelen stellen ter uitvoering van het bepaalde in de vorige leden. Onze Minister kan tevens nadere regelen stellen, welke afwijken van het bepaalde in de vorige leden.

§ 3. Van de loonadministratie

Artikel 10. De werkgever is verplicht een loonadministratie te voeren, welke voldoet aan door het uitvoeringsorgaan, waarbij hij is aangesloten, te stellen voorschriften, alsmede de door dat orgaan gevraagde loonopgaven binnen de door dat orgaan te stellen termijnen te verstrekken. Door Onze Minister kunnen, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, terzake regelen worden gesteld.

§ 4. Van de vaststelling en invordering van de premie

Artikel 11. 1. De vaststelling van de door een werkgever verschuldigde premie, alsmede de invordering daarvan, geschieden door het uitvoeringsorgaan, waarbij de werkgever is aangesloten, met inachtneming van door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regelen. Bij deze regelen kan worden bepaald, dat van de werkgever een voorschotpremie wordt gevorderd. De premie wordt naar boven afgerond tot een veelvoud van een cent.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan ten aanzien van bepaalde groepen van werknemers worden afgeweken van het in de eerste volzin van het vorige lid bepaalde.

3. Het uitvoeringsorgaan deelt het te betalen bedrag der premie, onderscheidenlijk het bedrag van de voorschotpremie, schriftelijk aan de werkgever mede, met mededeling van de termijn, waarbinnen de betaling moet geschieden.

4. Indien ten onrechte geen bedrag aan premie is vastgesteld dan wel na de vaststelling van het te betalen bedrag der premie blijkt, dat een lager bedrag is vastgesteld dan verschuldigd is, stelt het uitvoeringsorgaan het alsnog door de werkgever verschuldigde premiebedrag over de verstreken betalings-termijnen vast. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing.

5. Indien een hoger bedrag aan premie is vastgesteld dan verschuldigd is, stelt het uitvoeringsorgaan het verschuldigde op het juiste bedrag vast. Het teveel betaalde wordt aan de werkgever terugbetaald.

Artikel 12. 1. Indien een werkgever, ook na een aanmaning, niet voldoet aan een hem krachtens artikel 10 opgelegde verplichting om een door het uitvoeringsorgaan gevraagde loonopgave binnen de door dat orgaan bepaalde termijn te verstrekken, is het uitvoeringsorgaan bevoegd ambtshalve een

premieaanslag op te leggen. Het uitvoeringsorgaan is bevoegd het bedrag van deze aanslag te verhogen met vijf procent van dat bedrag, met dien verstande evenwel, dat de verhoging tenminste vijf gulden bedraagt. Deze verhoging wordt als premie beschouwd.

2. De Sociale Verzekeringsraad stelt regelen vast met betrekking tot de toerekening van de in het eerste lid bedoelde verhoging.

Artikel 13. 1. Premie wordt niet meer vastgesteld, indien meer dan drie jaren sedert het einde van het kalenderjaar, waarin de premie verschuldigd is geworden, zijn verstreken.

2. Premie, welke niet is ingevorderd binnen tien jaren na de vaststelling, wordt niet meer ingevorderd.

3. De rechtsvordering tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde premie verjaart door verloop van drie jaren sedert het einde van het kalenderjaar, waarin de premie is vastgesteld.

Artikel 14. Indien een werkgever een voorschotpremie of een vastgestelde premie niet of niet geheel binnen de daarvoor gestelde termijn betaalt, is het uitvoeringsorgaan, onverlet zijn bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid van artikel 15, bevoegd over het niet tijdig betaalde bedrag van de werkgever interest te vorderen over de termijn, gelegen tussen het tijdstip, waarop de premie is betaald en het tijdstip, waarop de premie had moeten worden betaald. De interest wordt berekend tegen een door Onze Minister vastgesteld percentage.

Artikel 15. 1. Indien een werkgever een voorschotpremie of een vastgestelde premie niet of niet geheel binnen de daarvoor gestelde termijn betaalt, maant het uitvoeringsorgaan hem schriftelijk aan om alsnog te betalen. Voor deze aanmaning is door de werkgever vijf en twintig cent verschuldigd. Wordt aan deze aanmaning geen gevolg gegeven, dan is het uitvoeringsorgaan bevoegd bij dwangbevel, medebrengende het recht om de goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten, de premie, de aanmaningskosten en de in artikel 14 bedoelde interest in te vorderen.

2. Verschillende vorderingen tegen eenzelfde werkgever kunnen in hetzelfde dwangbevel worden opgenomen.

3. De betekening en de tenuitvoerlegging geschieden op de bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven wijze door de ambtenaren der directe belastingen, behoudens dat, met afwijking van de artikelen 440, derde lid, en 450, tweede lid, van dat wetboek, bij inbeslagneming van roerende goederen, de daarmede belaste ambtenaar zich desverkiezende niet door getuigen of door slechts één getuige behoeft te doen bijstaan, en die ambtenaar bevoegd is om degene, tegen wie het beslag is gedaan, ook zonder diens bewilliging tot bewaarder aan te stellen.

4. Na de betekening kan uitsluitend worden betaald ten kantore der directe belastingen, waaraan de ambtenaar, houder van het dwangbevel, verbonden is, of, bij inbeslagneming, in handen van die ambtenaar.

5. De kosten van vervolging worden berekend volgens de bepalingen betreffende de kosten van vervolging terzake van directe belastingen. Het recht van invordering bij dwangbevel strekt zich uit tot deze kosten.

6. De toerekening en afschrijving van de betalingen der schuldenaren geschieden in de volgende orde:

- 1°. op de kosten van vervolging, zo die verschuldigd zijn;
- 2°. op de kosten der in het eerste lid bedoelde aanmaning;
- 3°. op de interest, bedoeld in artikel 14;
- 4°. op de premie.

Artikel 16. De vordering van het uitvoeringsorgaan wegens premie, waaronder begrepen worden de kosten der in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde aanmaning, de kosten van vervolging en de in artikel 14 bedoelde interest, is bevoor-

recht op al de roerende en onroerende goederen van de werkgever en heeft voorrang boven alle bevoorrechte schulden, met uitzondering van de grondbelasting, van hypotheek en van de gerechtskosten, bedoeld in artikel 1185, onder 1°, en artikel 1195, onder 1°, van het Burgerlijk Wetboek en van de premïën, verschuldigd krachtens de Invaliditeitswet.

Artikel 16a. 1. Wanneer een werknemer met instandhouding van de dienstbetrekking tot zijn werkgever door deze ter beschikking is gesteld van een derde, om onder diens toezicht of leiding werkzaam te zijn, is die derde tegenover het uitvoeringsorgaan hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de premie, onderscheidenlijk de voorschotpremie, welke de werkgever verschuldigd is in verband met het verrichten dier werkzaamheden door de werknemer. Het bepaalde in de artikelen 10—16 is ten aanzien van die derde van overeenkomstige toepassing. Deze wordt ter zake van de toepassing van de genoemde artikelen, alsmede ter zake van het instellen van beroep tegen een beslissing betreffende verschuldigde premie, mede als werkgever in de zin van deze wet beschouwd en geacht te zijn aangesloten bij het uitvoeringsorgaan, waarbij de werkgever is aangesloten.

2. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing:

a. indien degene, aan wie een werknemer ter beschikking is gesteld, overeenkomstig het derde lid aangifte doet van het feit, dat hij gebruik maakt van een werknemer, die hem door diens werkgever ter beschikking is gesteld, ten aanzien van loonbetalingstijdvakken, aangevangen nadat degene, aan wie de werknemer ter beschikking is gesteld, van bedoeld feit aangifte heeft gedaan;

b. in de door de Sociale Verzekeringsraad aan te wijzen gevallen.

3. De Sociale Verzekeringsraad regelt nader:

a. bij welk uitvoeringsorgaan de in het tweede lid, onder a, bedoelde aangifte moet geschieden en voorts al hetgeen overigens de aangifte en de daarbij over te leggen gegevens betreft;

b. de wijze waarop het onder a bedoelde uitvoeringsorgaan van de aangifte mededeling doet aan andere uitvoeringsorganen.

4. Wanneer de werkgever van de ter beschikking gestelde werknemer het risico van de in de Ongevallenwet 1921 geregelde verzekering heeft overgedragen, is het bepaalde in de eerste volzin van het eerste lid, alsmede in het tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing. Voor de toepassing van de eerste volzin van het eerste lid wordt alsdan de risicodragers beschouwd als het uitvoeringsorgaan, waarbij de werkgever is aangesloten. Degene, aan wie de werknemer ter beschikking is gesteld, heeft tegenover de risicodragers dezelfde rechten en verplichtingen als de werkgever.

Artikel 16b. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voor bepaalde groepen van werknemers nadere, zo nodig afwijkende, regelen worden gesteld inzake de heffing van de premie en het als loon in aanmerking te nemen bedrag, alsmede andere in het kader der wet passende nadere regelen worden gegeven ter aanvulling van in de wet geregelde onderwerpen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen bepalingen worden vastgesteld tot verzekering van de heffing en invordering van premie van hen die niet binnen het Rijk een vaste woonplaats of plaats van vestiging hebben.

§ 5. Van de vrijstelling wegens gemoedsbezwaren

Artikel 17. 1. Degene, die gemoedsbezwaren heeft tegen een van de verzekeringen ingevolge de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, de Ziektewet, de Werkloosheidswet, de Ziekenfondswet en de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen, kan met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen en voorwaarden door het uitvoeringsorgaan worden vrijgesteld van de bij die maatregel aan te wijzen verplichtingen, welke hem bij of krachtens genoemde wetten en deze wet zijn opgelegd.

2. In de maand januari van elk kalenderjaar doet het uitvoeringsorgaan aan de inspecteur der belastingen, binnen wiens ambtsgebied de werkgever woont, toekomen een staat vermeldende naam en woonplaats van die werkgever, alsmede het bedrag, waarvoor die werkgever over het afgelopen kalenderjaar aansprakelijk zou zijn geweest, indien hem niet de vorenbedoelde vrijstelling was verleend.

3. Naar aanleiding van de in het vorige lid bedoelde opgave of opgaven wordt uit hoofde van de krachtens het bepaalde in het eerste lid aan de werkgever verleende vrijstelling van premiebetaling aan hem over het desbetreffende kalenderjaar een aanslag in de inkomstenbelasting opgelegd ter grootte van het in totaal opgegeven premiebedrag.

4. De in het vorige lid bedoelde aanslag in de inkomstenbelasting wordt ingevorderd overeenkomstig de bepalingen geldende voor de invordering van de inkomstenbelasting en als inkomstenbelasting verantwoord, doch overigens voor de heffing van de inkomstenbelasting niet als zodanig aangemerkt.

5. Het bedrag aan premie, waarvoor een werkgever aansprakelijk zou zijn geweest, indien hem niet de in het eerste lid bedoelde vrijstelling was verleend, komt voor rekening van het Rijk.

6. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden tevens geregeld de verdere gevolgen, welke aan het verlenen van vrijstelling wegens gemoedsbezwaren zijn verbonden, alsmede de gevallen, waarin de vrijstelling wordt of kan worden ingetrokken en de aan de intrekking verbonden gevolgen.

§ 6. Straf- en slotbepalingen

Artikel 18. 1. Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft de werkgever, die één of meer voorschriften, welke door het uitvoeringsorgaan krachtens artikel 10 zijn gegeven, niet of niet tijdig nakomt.

2. Het in het vorige lid bedoelde strafbare feit wordt als overtreding beschouwd.

Artikel 18a. 1. Tegen uitspraken van de Centrale Raad van Beroep kan ieder der partijen beroep in cassatie instellen terzake van schending of verkeerde toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 4—8.

2. Op dit beroep zijn de voorschriften betreffende het beroep in cassatie tegen uitspraken van de gerechtshoven in zake beroepen in belastingzaken van overeenkomstige toepassing, waarbij de Centrale Raad van Beroep de plaats inneemt van een gerechtshof.

Artikel 19. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel: „Coördinatiewet Sociale Verzekering”.

Artikel 20. Deze wet treedt in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.